

[Lone Dybkjær.]

hvis folketinget havde foretaget en samlet behandling af eftermiddagens fem energiforslag. Som det er nu, bliver behandlingen stykkevis og delt, og det er ikke muligt at få nogen sammenhæng i tingene — og er der noget, energipolitikken trænger til, så er det sammenhæng.

Efter min opfattelse vender regeringen i sin måde at arbejde med energispørgsmål på stadig tingene på hovedet. Stadig væk mener man, man skal vedtage dellove som f. eks. elloven og a-loven, og ikke på noget tidspunkt er der lagt op til en samlet energiplan. Det er muligt, at elloven og a-loven til sin tid vil kunne indpasses i et energimønster, men som det er nu, prøver vi at sætte nogle mursten sammen, uden at vi har en tegning af det hus, vi vil bygge.

Handelsministeren ønsker med sit forslag til lov om elforsyning at — og jeg citerer fra fremsættelsen:

„... skabe grundlag for sikring af det nødvendige samfundsmæssige indseende med udviklingen inden for elsektoren, således at der bliver mulighed for at koordinere denne med landets samlede energiforsyning.“

Det er klart, at man ikke kan foretage nogen koordinering, hvis man ikke har indseende, men det forbavsende er, at handelsministeren ønsker at have dette indseende for at kunne koordinere med landets samlede energiforsyning og ikke med landets samlede energiplanlægning. Det er efter min opfattelse det sidste, der er det relevante. At styre og koordinere i detaileddene har ingen som helst mening, hvis ikke man har en overordnet målsætning.

Dette spiller faktisk en rolle for selve lovforslaget, idet det berører både §§ 10 og 13. I § 10 giver man elprisudvalget meget store beføjelser, idet det kan gribe ind, hvis priser og andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi. Hvordan skal det kunne gribe ind med fornuft, når man ikke kender den energipolitiske målsætning? I § 13 ønsker handelsministeren bemyndigelse til at kunne pålægge elforsyningsevirkomheder at indrette deres produktionsanlæg efter forskellige forhold. Det er en vidtgående bemyndigelse at give handelsministeren, og igen bliver det i hvert

fald uacceptabelt, når vi ikke kender de overordnede hensyn, der skal begrunde indgrebene.

Lovforslaget har siden sidst gennemgået nogle ændringer. Sidst kunne hr. Morten Lange med rette sige, at man ikke havde hørt nogen særlig kraftige protester fra elektricitetsværkernes side, men jeg skal love for, at situationen denne gang er ændret. Det er ikke så få protester, vi har modtaget fra den side. Elselskaberne har også fremsendt et samarbejdsforslag, som har været drøftet i det energipolitiske udvalg, og senest har vi med hensyn til dette forslag modtaget nye kommentarer. De vil naturligvis også indgå i de videre drøftelser.

Efter det radikale venstres opfattelse må elsektoren koordineres med energisektoren som helhed. Denne sektor kan naturligvis ikke køre sit eget løb og have sin egen udvikling, derfor må der skabes mulighed for en sådan koordinering. Herudover bør der være offentligt indseende med priser, etableres en elektricitetsforbindelse over Store Bælt, og elselskaberne må danne et fælles elselskab, når det drejer sig om at producere elektricitet ved hjælp af kernekraft. Her er det radikale venstre formentlig ikke helt enig med elselskaberne, men det radikale venstre deler elektricitetsselskabernes opfattelse af, at man nu bør koncentrere sig om energipolitikken og så først bagefter arbejde med dellovene.

Niøn-Hansen (KF):

Jeg må straks sige, at når ikke jeg tager ordet i den næste sag på dagsordenen om stærkstrømsloven, er det, fordi jeg betragter denne som en konsekvenslovgivning, og derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til at have en særlig debat om denne.

Jeg vil gerne sige vedrørende dette lovforslag, at der er en sætning i ministerens fremsættelsestale, der har glædet mig meget. Ministeren henviser til statsministerens åbningstale, regeringserklæringens omtale af alternative energikilder, og tilføjer:

„Kernekraften som energikilde i elproduktionen synes her at være den eneste mulighed for en mere betydelig formindskelse af vor afhængighed af olie, som vi på nuværende tidspunkt selv kan beslutte os for.“

Dermed har ministeren jo sagt meget, der kan begrunde, at vi får en fornuftig debat